

Benemaal Kaukaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohu-Siberis: Turkestani Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnad kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommilu-Siberis: Jeniisk, Irkutsk ja Jakutsk kubermongudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sabahul saarega ja Kwantungi maakonnad kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Vastide eest, mis üle 12 naela kaaluvad, saab iga naela eest järgmist maksu võetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kviitungi eest ei saa maksu võetud. Kui post peab saadama läheb, maksab postivõttisid saatjale kvitungi ettenäitamise peale postilinnas wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtvõttide eest, mille hind mitte üles on antud, ei wõetata postivõttisid mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Канво“ (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Vastid, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta postil peale mitte wasta.

Kahakirjade eest, mille juures „Денежно на руб.“ adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretutewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Benemaa piiridäris maadeks, nimelt Sakjamaale, Austria-Ungria maale, Türgi-maale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maadse 10 kop.

Waktraha võib kirja sees saata kuni 9¹/₂ kop., hõberaha kuni 4 hõderubla ja 95 kop., ja kuldraha kuni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sisse pandud olema, et ta ilkuda ei anna. Kadumainemise korral maksab kroonu kvitungi ettenäitamise peale läte jumma wälja.

Postisaadetused sõjemaalsetel on lubatud Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Sakjamaale, 254 krooni Austriale ja 266 franki Prantsuse-maale ja Helweetsiale. — Kätesaamise tulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Sakjamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriale kroonides ja hellerides, Prantsuse-maale ja Helweetsiale frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on kahetugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terwel Benemaal on 15 kop. Maks iga sõnu sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igaske Europa-Benemaa kohta, Soomemaale ja Kaukaasiale 5 kop. 3) Asia-Benemaa 10 kop.

Stempelmarginid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kvitungi peale, millest kviitirija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja allike peale, kelle wääritus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ka kuni 80-ne tehesiselgisse kontoraamatute peale, kelleks wõla peal võetud kaupade sildikirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsiliste-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sündimise- ja ristimise tähtede ning attestatsioonide ja laenukirjade peale igaske kohuses. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-be rublaline stempelmark on wõltskirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Maalt linna.

„Wõtku tont seda talupoja elu!“ ütles Lepiku Saan tuppja sisse astudes ja Läti-lätit warnale pandes. „Orja tui loer, maksa teistele tibakele töö eest werisi hinda ja see, mis sa müüd, mis sa põllust saad, ei maksa midagi!“

„Saan, mis sa siis nii pahandad, mis sul jälle äpardust on olnud!“ küsis perenaene Mari lahkesti, kes wõti tagas istudes töö seisma oli jätnud ja sisse astujale mehele armsasti otja waatas.

„Äpardust! Kas seda äpardust puudus on. Hobune löppis ära — 150 rubla moks. Lehma wedasime lauda taba warest ja rontade söödas — 50 rubla jälle jää, nüüd lähen linanatulust mis suure töö ja hoolega puhtaks haritud, linna wiima, ja sõh sulle, nende eest maksetakse sulle 25 rubla, mõtle, paljalt kakskümmendwiis rubla kaal! Mii see asi enam ei lähe. Pere tabab, lapsed tahawad, ise tahame, kust seda kõik wälja wõtta!“

„Sah, nii see ju on. Tead ju isegi, lina on ju tänawu odaw, mis sääst siis nüüd nõnda surjustada, kannatame ära. Ega rasta aastale wend ei ole. Tulewal aastal ehk paraneb kõik, saame rohkem saaki põllust, ja hinnad tõusewad ehk ka!“ seletas Mari, sülgas näpu pääle ja hakkas uuesti lõnga wärtnasse weeretama.

„Sul ikka need hääd lootused, sul see wana usk südames, ehk paraneb kõik, wast muutuwad ajad, wast tõusewad wilja- ja lina hinnad! Kust nad tõusewad, nad langewad alatasa. Müü odre, müü rullid, mis sa sääst saad? Märused kopikad, muud midagi. Sa sulastele ladu rublasid wälja, mitte kümneid, waid sadasid ja siiski ütlewad nad, et peremehel on hääl elu, tal talu ja maa käes!“ lausus Saan wihaselt ja istus laua äärde.

„Suuli!“ hõikas perenaene. „Too liha ahjust lauale ja muretse kapiist kõrwalist ta, peremees tahab süüa!“

„Mis weel süüa wõit olla, mu hing on selle talu elu pääle nii täis et —“

„Ah jäta nüüd järele,“ julges Mari ta lauset katkestada, „ega linnasgi parem pole elada!“

„Parem on muidugi kui siin. Tead sääl turu ääres Laumetsa Karla. Wäta kuis ta wõerastemaja ja teemaja joosseb, muudkui wõtab tahe läega raha wasta. Kus meie seda näeme. Mis sa saad oma wõinapast, kui sa turule lähed? Paar rubla närafat üle tahe kolme